

506

Besluit van 23 september 1980 tot wijziging van het Mijnreglement 1964 (aanpassing hinderregeling aan de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Ministers van Economische Zaken en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 17 juli 1980, no. 680/623 W.J.A./E.M.K.;

Gelet op artikel 9, derde lid, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73);

De Raad van State gehoord (advies van 19 augustus 1980, no. 800813/15);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van 16 september 1980, no. 680/793 W.J.A./E.M.K.;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Mijnreglement 1964 (Stb. 538)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 339 wordt gewijzigd als volgt:

1. in het eerste lid wordt in plaats van «in drievoud» gelezen: «in viervoud»;
2. in het tweede lid, aanhef, wordt in plaats van «in viervoud» gelezen: «in vijfvoud».

B

Artikel 340 vervalt.

C

De artikelen 342 en 343 worden gelezen:

«**Artikel 342.** Hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1979, 442) is van toepassing met betrekking tot de totstandkoming van de beschikking op het verzoek om vergunning.

Artikel 343. 1. Onze Minister stelt de Inspecteur-Generaal der Mijnen, de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, en het bestuur van de gemeente, waarin de inrich-

ting geheel of in hoofdzaak zal worden opgericht of is gelegen, in de gelegenheid advies uit te brengen omtrent het verzoek om vergunning en omtrent het ontwerp van de beschikking daarop.

2. Als overheidsorganen, die – anders dan als adviseurs – door Onze Minister overeenkomstig de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne eveneens bij de totstandkoming van de beschikking op het verzoek worden betrokken, worden, voor de gevallen, waarin de inrichting in meer dan een gemeente of binnen een afstand van 200 meter van een andere gemeente zal worden opgericht of is gelegen, de besturen van die andere gemeenten aangewezen.».

D

De artikelen 344 en 345 vervallen.

E

Artikel 347 wordt gewijzigd als volgt:

1. voor de tekst van het eerste lid vervalt het cijfer «1.»;
2. het tweede lid vervalt.

F

Artikel 349 wordt gewijzigd als volgt:

1. in de eerste zin van het eerste lid wordt in plaats van «artikel 347, eerste lid,» gelezen «artikel 347»;

2. in het tweede lid wordt in plaats van «het in artikel 342, eerste lid, bedoelde gemeentebestuur en de besturen van de in artikel 342, derde lid, bedoelde andere gemeenten» gelezen: «de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, het in artikel 343, eerste lid, bedoelde gemeentebestuur en de besturen van de in artikel 343, tweede lid, bedoelde andere gemeenten»;

3. het derde lid wordt gelezen:

«3. Van de beschikking tot verlenging wordt een exemplaar gezonden aan de vergunninghouder en aan de in het tweede lid bedoelde ambtenaren en gemeentebesturen.».

G

Artikel 350 vervalt.

H

Artikel 351 wordt gewijzigd als volgt:

1. de aanhef van het eerste lid wordt gelezen: «Onze Minister kan:»;

2. de eerste zin van het tweede lid wordt gelezen: «Een maatregel als bedoeld in het eerste lid wordt ambtshalve dan wel op verzoek van een belanghebbende, niet zijnde de vergunninghouder, of op advies van de Inspecteur-Generaal der Mijnen of van de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, slechts genomen, wanneer de ondervinding de noodzakelijkheid daarvan in het belang van het tegengaan van gevaar, schade en hinder, welke de inrichting daarbuiten kan veroorzaken, heeft aangetoond.»;

3. de tweede en derde zin van het tweede lid vervallen;

4. het derde, vierde en vijfde lid, worden gelezen:

«3. Een maatregel als bedoeld in het eerste lid, onder a, b of c, wordt op verzoek van de vergunninghouder slechts genomen, wanneer de ondervinding de noodzakelijkheid daarvan heeft aangetoond, onderscheidenlijk wanneer is gebleken, dat de naleving van de voorwaarde niet nodig is.

4. Hoofdstuk 4 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is in gevallen als bedoeld in het tweede lid van toepassing met betrekking tot de totstandkoming van de beschikking. Artikel 343 is van overeenkomstige toepassing.

5. Hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is van toepassing met betrekking tot de totstandkoming van de beschikking op een verzoek als bedoeld in het derde lid. Artikel 343 is van overeenkomstige toepassing.».

I

Artikel 353 wordt gewijzigd als volgt:

1. het eerste en tweede lid worden gelezen:

«1. Wanneer een inrichting zonder vergunning of in strijd met een vergunning in werking is, dan wel wanneer aan een, aan een vergunning verbonden, voorwaarde niet wordt voldaan, kan Onze Minister eigener beweging, of op verzoek van een gemeentebestuur als bedoeld in artikel 343, eerste of tweede lid, de vergunninghouder of degene, die de inrichting drijft, bevelen de inrichting of het betrokken gedeelte daarvan te sluiten. Het is verboden, zolang de beschikking waarbij een zodanig bevel is gegeven van kracht is, de inrichting of het gedeelte daarvan, waarop het bevel betrekking heeft, in werking te brengen of te houden.

2. Onze Minister gaat, behoudens in geval naar zijn oordeel voor de omgeving levensgevaar of onduldbare hinder aanwezig is, tot het geven van een bevel als in het eerste lid bedoeld niet over dan na de Inspecteur-Generaal der Mijnen, de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, en het bestuur der betrokken gemeente of de besturen der betrokken gemeenten in de gelegenheid te hebben gesteld advies uit te brengen. Onze Minister zendt een exemplaar van de beschikking, waarbij een bevel krachtens het eerste lid is gegeven, aan de vergunninghouder of degene, die de inrichting drijft, en aan de in de vorige volzin bedoelde ambtenaren en gemeentebesturen.»;

2. in het derde lid wordt in plaats van «Wanneer een inrichting geheel of gedeeltelijk is gesloten,» gelezen: «Wanneer een bevel tot sluiting is gegeven,»;

3. in het vierde lid wordt in plaats van «De gehele of gedeeltelijke sluiting van een inrichting wordt bij schriftelijke mededeling aan de vergunninghouder of hem, die de inrichting drijft, opgeheven,» gelezen: «Onze Minister trekt het bevel tot sluiting in,»;

4. aan het vierde lid wordt een zin toegevoegd, luidende: «Met betrekking tot de beschikking, waarbij het bevel wordt ingetrokken, is de tweede volzin van het tweede lid van overeenkomstige toepassing.»;

5. in het vijfde lid wordt de derde zin gelezen: «Indien in de beschikking, waarbij het bevel tot sluiting is gegeven, is bepaald, dat zij terstond van kracht wordt, en tegen die beschikking beroep is ingesteld, neemt de termijn van zes maanden eerst een aanvang, zodra op dit beroep is beslist.»;

6. in het zesde lid wordt in plaats van «In geval tot sluiting wordt overgegaan» gelezen: «Zolang de beschikking, waarbij een bevel tot sluiting is gegeven, van kracht is»;

7. het zevende lid vervalt.

J

Artikel 354 wordt gelezen:

«**Artikel 354.** 1. Tegen een beschikking:

a. houdende een beslissing op een verzoek om een vergunning als bedoeld in artikel 336, eerste lid, daaronder niet begrepen een beschikking tot niet-ontvankelijkverklaring van de verzoeker;

b. houdende een beslissing op een verzoek als bedoeld in artikel 351, derde lid, betreffende de aan een vergunning te verbinden of reeds verbonden voorwaarden,

kan beroep worden ingesteld.

2. Hoofdstuk 5, paragraaf 1, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is van toepassing op een beroep ingesteld krachtens het eerste lid.

3. Tevens kan beroep worden ingesteld tegen een beschikking als bedoeld in artikel 351, tweede lid, betreffende de aan een vergunning te verbinden of reeds verbonden voorwaarden.

4. Hoofdstuk 5, paragraaf 2, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is van toepassing op een beroep ingesteld krachtens het derde lid.

5. Voorts kan beroep worden ingesteld tegen een beschikking:

a. tot niet-ontvankelijkverklaring van de verzoeker om een vergunning als bedoeld in artikel 336, eerste lid;

b. houdende een weigering te voldoen aan een verzoek betreffende de aan een vergunning te verbinden of reeds verbonden voorwaarden, gedaan krachtens artikel 351, tweede lid, tenzij het een beschikking betreft, die op grond van artikel 48, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne dient te worden aangemerkt als een beschikking, waartegen beroep openstaat krachtens het derde lid;

c. houdende een bevel tot sluiting van een inrichting of van een gedeelte daarvan krachtens artikel 353, eerste lid;

d. houdende een weigering te voldoen aan een krachtens artikel 353, eerste lid, gedaan verzoek een bevel tot sluiting te geven.

6. Hoofdstuk 5, paragraaf 3, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is van toepassing op een beroep ingesteld krachtens het vijfde lid.».

K

Artikel 354a vervalt.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Lage Vuursche, 23 september 1980

Beatrix

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

Uitgegeven de veertiende oktober 1980

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 25 mei 1978, Stb. 330.

Het advies van de Raad van State zal niet openbaar worden gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

Bij artikel I van de wet van 13 juni 1979 (Stb. 443), houdende invoering van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne, wordt artikel 9, derde lid, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73) gewijzigd. De wijziging houdt onder meer in, dat de hoofdstukken 3, 4 en 5 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing verklaard kunnen worden op ontheffingen en vergunningen krachtens bij algemene maatregel van bestuur gegeven voorschriften als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder c, van de Mijnwet 1903. Dat zijn voorschriften tot het tegengaan van gevaar, schade of hinder door bij mijnen behorende werken en inrichtingen, op welke de Hinderwet niet van toepassing is.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van de eerderbedoelde invoeringswet (Kamerstukken II 1976/77, 14 312, nr. 3) is uiteengezet, dat zodanige voorschriften op verschillende plaatsen voorkomen in het op artikel 9, eerste lid, van de Mijnwet 1903 gebaseerde Mijnreglement 1964, terwijl een apart hoofdstuk (XX) daarvan speciaal is gewijd aan een vergunningstelsel voor tot een mijn- of een boorwerk behorende bovengronds gelegen inrichtingen, die inrichtingen zijn in de zin van de Hinderwet, maar waarop die wet niet van toepassing is ingevolge artikel 38, eerste lid, daarvan. Daarbij werd het voornemen aangekondigd tot een zodanige wijziging van het Mijnreglement 1964, dat de in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne neergelegde regelingen betreffende coördinatie en inspraak en beroep van toepassing worden op beschikkingen krachtens bedoeld hoofdstuk XX. Tevens werd de bedoeling uitgesproken die regelingen niet van toepassing te verklaren met betrekking tot beschikkingen op grond van in het Mijnreglement 1964 buiten hoofdstuk XX gegeven voorschriften. De belangrijkste reden hiervoor is gelegen in het feit, dat die voorschriften niet of nauwelijks de milieuhygiëne beogen te dienen, maar meer het karakter hebben van veiligheidsvoorschriften, met name gericht op de veiligheid binnen de bij mijnen behorende bedrijfsterreinen. Voor een meer uitgebreide uiteenzetting van de achtergronden zij verwezen naar eerdergenoemde memorie van toelichting.

Bij de opstelling van hoofdstuk XX van het Mijnreglement 1964 is indertijd aansluiting gezocht bij de regeling van de Hinderwet, waardoor beide regelingen een sterke verwantschap vertonen. Er is naar gestreefd de bestaande verwantschap ook thans bij de vantoepassingverklaring van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne te handhaven. De onderhavige wijzigingen houden in hoofdzaak in, dat verbetering wordt gebracht in de bepalingen met betrekking tot de ontvankelijkheid van de verzoeker, de bekendmaking van het verzoek en op het verzoek betrekking hebbende stukken en de openbare zitting. De beroepsregeling wordt verbeterd, evenals de coördinatie tussen de bij de vergunningprocedure betrokken overheidsinstanties.

De kern van de wijzigingen is te vinden in het nieuwe artikel 342, waar de geüniformeerde inspraakprocedure van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing wordt verklaard met betrekking tot de totstandkoming van een beschikking op het verzoek om een vergunning. Daarnaast kan nog worden opgemerkt, dat de bepalingen met betrekking tot het beroep, die thans verspreid in hoofdstuk XX van het Mijnreglement 1964 voorkomen, ten dele worden vervangen door de beroepsbepalingen van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en ten dele worden ondergebracht in het nieuwe artikel 354. Voor een meer gedetailleerde toelichting wordt verwezen naar de parlementaire behandeling van de overeenkomstige wijzigingen in de Hinderwet, neergelegd in artikel II van de reeds genoemde wet van 13 juni 1979, houdende invoering van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne.

Volgens de huidige regeling van het Mijnreglement 1964 wordt de inspraak rond de beslissing op een aanvraag om een hindervergunning verzorgd door de betrokken gemeentebesturen. Deze opzet is thans verlaten. Overeenkomstig het systeem van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne wordt de mogelijkheid tot inspraak voortaan geboden door het bevoegde

gezag zelf, te weten de Minister van Economische Zaken. In de praktijk zal deze taak uitgevoerd kunnen worden door de dienst van het Staatstoezicht op de Mijnen, die krachtens artikel 325 van het Mijnreglement 1964 onder meer tot taak heeft mede te werken aan de uitvoering van dat reglement.

In het Mijnreglement zoals dat thans luidt speelt het bestuur van de gemeente, waarin een inrichting is of zal zijn gelegen, een belangrijke rol bij de vergunningverlening. In aansluiting hierop wordt dat gemeentebestuur in het onderhavige besluit aangewezen als adviseur in de zin van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne. Deze wet maakt voor de toepassing van de inspraakregeling een onderscheid tussen adviseurs en andere betrokken overheidsorganen. Blijkens de memorie van antwoord bij het ontwerp van die wet is bij laatstbedoelde categorie gedacht aan overheidsorganen voor welke het van belang is tijdig op de hoogte te worden gesteld van de aanvraag, bij voorbeeld omdat de handeling, waarvoor vergunning wordt gevraagd, binnen of nabij het territorium van dat overheidsorgaan zal plaatsvinden. Zoals alle overheidsorganen hebben ook deze organen de bevoegdheid om van de inspraakregeling gebruik te maken. In verband met hun bijzondere betrokkenheid wordt hun ingevolge de wet de aanvraag om een beschikking toegezonden, ten behoeve van het gebruik maken van deze bevoegdheid. Opdat zij ook verder op de hoogte blijven, krijgen zij eveneens de ontwerp-beschikking en de beschikking toegezonden. In overeenstemming met deze gedachte worden ter zake van de beslissingen krachtens hoofdstuk XX, waarop de inspraakregeling van toepassing wordt (verlening en wijziging van een vergunning) als andere betrokken overheidsorganen in de zin van de wet aangewezen de besturen van de gemeenten, waarin de desbetreffende inrichting mede is gelegen en van gemeenten, waarvan de inrichting minder dan 200 meter is verwijderd.

Van de gelegenheid is voorts gebruik gemaakt om de in de praktijk reeds bestaande bemoeienis met de uitvoering van hoofdstuk XX van de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, uitdrukkelijk in de desbetreffende bepalingen neer te leggen. In verband hiermee bevat onderdeel A van artikel I een wijziging van artikel 339, eerste en tweede lid, ingevolge welke de verzoeker om een vergunning van zijn verzoekschrift en de daarbij behorende bescheiden één exemplaar meer moet indienen dan thans het geval is.

Voor alle duidelijkheid wijzen wij er ten slotte nog op, dat geen verandering is gekomen in de toepasselijkheid van artikel 7 van het Mijnreglement 1964, dat bepaalt dat onder meer verzoeken om een vergunning als bedoeld in hoofdstuk XX of tot het nemen van enige andere in dat hoofdstuk voorziene beslissing moeten worden gericht tot de Minister van Economische Zaken, maar moeten worden ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar